

16. Καὶ ὅταν ἐπήγαμεν εἰς τὴν Ρώμην, ὁ ἑκατόνταρχος ἐπαράδωκεν ὅλους τοὺς δεμένους τὸν μέγαν στρατηγόν. Ἀμὴ ὁ Παῦλος ἐσυγχωρέθη νὰ εὐρίσκεται ξεχωριστά του, μαζί με τὸν στρατιώτη ὁποῦ τὸν ἐφύλαγε.
17. Καὶ ὕστερα ἀπὸ τρεῖς ἡμέρες, ὁ Παῦλος ἐκάλεσε τοὺς πρώτους τῶν Ἰουδαίων, καὶ ὡσὰν ἐμαζώχθησαν, τοὺς ἔλεγεν ὁ Παῦλος: «Ἐγὼ, ὧ ἄνδρες ἀδελφοί, δὲν ἔκαμα κανένα ἐναντίον εἰς τὸν λαὸν ἢ εἰς τὰς τάξεις τὰς πατρικὰς, καὶ με παράδωκαν δεμένον ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα εἰς τὰ χέρια τῶν Ρωμαίων·
18. οἱ ὅποιοι, ἔστοντας νὰ με ἐξετάξουν, ἤθελαν νὰ με ἀπολύσουν, διατὶ δὲν ἦτον καμία ἀφορμὴ θανάτου εἰς ἐμένα.
19. Καὶ ἔστοντας νὰ ἐναντιοῦνται οἱ Ἰουδαῖοι, ἀναγκάσθηκα νὰ ἐπικαλεσθῶ τὸν Καίσαρα –ὄχι ἔχοντας νὰ κατηγορήσω τίποτε τὸ ἔθνος μας.
20. Διὰ ταύτην λοιπὸν τὴν ἀφορμὴν ἐζήτησα νὰ σᾶς ἰδῶ καὶ νὰ σᾶς ἐσυντύχω· διατὶ ἐγὼ διὰ τὴν ἐλπίδα τοῦ Ἰσραὴλ εἶμαι δεμένος ἐτούτην τὴν ἀλυσίδα».
21. Καὶ ἐκεῖνοι τὸν εἶπαν: «Ἐμεῖς οὐδὲ γράμματα ἐδεχθήκαμεν ἀπὸ τὴν Ἰουδαίαν διὰ λόγου σου, οὐδὲ ἦλθε κανένας ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς ὁποῦ νὰ λαλήσει ἢ νὰ εἰπεῖ τίποτε κακὸν διὰ λόγου σου.
22. Καὶ παρακαλοῦμεν νὰ ἀκούσομεν ἀπὸ λόγου σου τί γνώμην ἔχεις· διατὶ διὰ τὴν αἴρεσιν ἐτούτην ἠξεύρομεν ὅτι παντοῦ ἐναντιεῖται».
23. Καὶ ἔστοντας νὰ τοῦ διορίσουν μίαν ἡμέραν, οἱ περισσότεροι ἦλθασιν εἰς τὸ σπίτι του, τοὺς ὁποίους ἐδίδασκε μαρτυρώντας τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, καὶ καταπειθόντάς τους τὰ πράγματα τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ τὸν Νόμον τοῦ Μωυσέως καὶ τῶν Προφητῶν, ἀπὸ τὸ ταχὺ ἕως βράδυ.
24. Καὶ ἄλλοι ἐκαταπεύθονταν εἰς ἐκεῖνα ὁποῦ ἔλεγεν, ἄλλοι ἀπιστοῦσαν.

25. Καὶ διὰ τὸ νὰ μὴν συμφωνοῦν ἀνάμεσά τους, ἐσκομίζονταν, μὲ τὸ νὰ εἰπεῖ ὁ Παῦλος ἕνα λόγον ὅτι «Καλὰ εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου εἰς τοὺς πατέρας μας,
26. λέγοντας: “Σύρε εἰς τὸν λαὸν τοῦτον καὶ εἰπέ –μὲ τὴν ἀκοὴν θέλετε ἀκούσει, καὶ δὲν θέλετε γρικήσει· καὶ μὲ τὰ μάτια θέλετε βλέπει, καὶ δὲν θέλετε ἰδεῖ.
27. Διατὶ ἐπαχύνθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ ἐτούτου, καὶ μὲ τὰ αὐτῖα τους βαρῆα ἤκουσαν, καὶ τὰ μάτια τους ἐσφάλισαν –μήπως καὶ ἰδοῦσι μὲ τὰ μάτια τους, καὶ μὲ τὰ αὐτῖα τους ἀκούσουν, καὶ μὲ τὴν καρδίαν τους γρικήσουν, καὶ γυρίσουν, καὶ τοὺς ἰατρεύσω”.
28. Ἐγνωρίζετε λοιπὸν ὅτι εἰς τὰ ἔθνη ἀπεστάλη ἡ σωτηρία τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτοὶ θέλουν τὴν ἀκούσει».
29. Καὶ ὡσὰν εἶπεν ἐτοῦτα ὁ Παῦλος, ἐδιέβησαν οἱ Ἰουδαῖοι, ἔχοντες πολλὴν φιλονικίαν ἀνάμεσά τους.
30. Καὶ ὁ Παῦλος ἔμεινε ἐκεῖ δύο χρόνους σωστοῦς εἰς ἕνα σπίτι ὅπου τὸ ἐπλήρωνε ἀπὸ λόγου του· καὶ ἐδέχτον ὅλους ἐκείνους ὅπου ἐπάγαιναν εἰς αὐτόν,
31. κηρύττοντας τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ διδάσκοντας τὰ πράγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, μὲ κάθε λογῆς παρρησίαν, χωρὶς κανένα ἐμπόδιον.

Εμμανουήλ Χ. Κάσδαγλης (επιμ.), *Ἡ Καινὴ Διαθήκη τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἀπλὴν διάλεκτον γενομένη μετάφρασις διὰ Μαξίμου τοῦ Καλλιουπολίτου*, ΜΙΕΤ, Αθήνα 1995.